

15. del – Daniels siste syn (Kap.10 til 12)

Oversikt

Den siste av Daniels fire profetier er visjonen som beskrives i resten av Daniels bok. Originalteksten er ikke delt i kapitler, men våre bibeloversettere har delt den siste profetien i tre kapitler, som hver av dem beretter om tre adskilte deler av visjonen:

1. Kap.10 beretter om Daniels møte med engelen som gir ham profetien. Engelen symboliserer Jesus som lar Daniel gjennomgå en symbolsk død og oppstandelse før engelen åpenbarte budskapet som blir beskrevet i neste kapittel.
2. Kap. 11 gir oss detaljene i profetiene, med verdensrikene Persia, Grekenland og Rom før den avslutter med den siste invasjon i Israel, gjennomført av nordens konge.
3. Kap.12 begynner med Jesu gjenkomst, de troendes oppstandelse til Guds rike. Dette er endetiden og avslutter profetien. Kapitlet avsluttes med et etterskrift som beretter om Daniels egen skjebne.

Visjonen begynner og avslutter med Jesus og oppstandelse til liv. Mellom dette beskrives det svar Daniel fikk på sin bønn, hvor han spurte om sitt folks fremtid og forteller at Israel ville få problemer. Men hovedbudskapet er den endelige løsning på disse problemer og at nasjonens evige fremtid ligger i hendene på deres Messias som Frelser og Konge.

BIBELSKE SKRIFTSTED	INNHold
10:1-11;1	Daniel og engelen
11;2	Perserriket
11;3-35	Grekenland
11;36-39	Romerriket
11;40-45	Angriperen fra nord
12;1-3	Endens tid
12;4-13	Avslutning

Oversikt over inndelingen av visjonen DANIEL OG ENGELEN (Kap.10)

Etter en tid med bønn og faste ser Daniel synet av en mann, en engel, som kommer for å gi ham den fjerde profeti. Mannen symboliserer Jesus. Da Daniel fikk dette syn, gjennomgår han en symbolsk død og oppstandelse. Og først etter dette er han istand til å høre de profetiske ord.

Daniel var i en sørgetilstand og hadde fastet i 3 uker (v.2-3). Det står intet om hvorfor han sørget, men årsaken kan være begivenhetene i Israel. Det var år 536 f.Kr. Kyros' tredje regjerings år i Persia. To år tidligere hadde den første gruppe jøder forlatt Babylon for å vende tilbake til Israel. Alt hadde gått bra i begynnelsen, og gleden var stor da fundamentet for templet i Jerusalem ble lagt. Men jødernes

Profeten Daniels Bok

motstandere fant at dette var farlig og "leide rådgivere for å motarbeide dem, og slik fikk de hindret deres tiltak så lenge perserkongen Kyros levde" (Esra 4;5). Som et resultat av denne motstand ble gjenreisningen hindret, og disse nyheter ville ha bedrøvet Daniel.

Hensikten med synet

Kanskje på grunn av dette eller rett og slett fordi han fortsatt var forvirret av profetien i sitt tredje syn, sørget Daniel med faste og bønn. Israels fremtid bekymret han og var årsaken til hans bønn. Dette vet vi fordi profetien handlet om "å la deg få vite hva som skal hende ditt folk ved dagens ende" (v.12-14). Men først var det noe fra det tredje syn som det var nødvendig å forklare: Messias' gjerning for å gi de trofaste evig liv.

Synet om mannen

Daniel stod ved bredden av Hiddekel (Tigris), løftet sine øyne mot himmelen og så synet av en mann (v.4-6). Det var et imponerende syn og helt tydelig en åpenbaring av guddommelig herlighet. Vi vet ikke hva Daniels tanker var om dette, men vi vet nå at det symboliserte Jesus Kristus, fordi synet av mannen Daniel så har store likheter med "menneskesønnen" Johannes så i Åpenbaringen. "Når han talte, lød røsten hans som larmen av en stor folkemengde" (Dan.10;6 1978 oversettelse), som er et symbol for menn og kvinner i alle tidsaldere som er frelst i Kristus. Hans legeme er ett, men er bygget opp av alle troende (1.Kor.12;12). Daniel skulle få vite at han ville dø før Guds riket ble opprettet, men som en del av det oppstandne Kristi-legeme ville han stå opp fra de døde og få evig liv i Guds rike.

Sammenligning mellom mannen Daniel så, og synet av Jesus Johannes så i Åpenbaringen

DANIEL 10;5-6	JOHANNES' ÅPENBARING 1;13-16
en mann	en som lignet en menneskesønn
kledd i linklær	kledd i en fotsid kjortel
med et belte av gull	ombundet med et gullbelte
	hans hode og hår var hvitt som ull, som snø
et legeme som krysolitt	
ansiktet skinte som lynet	hans ansikt var som solen, når den skinner i sin kraft
øye var som ildsluer	hans øyne var som en ildslue
armer og ben var å se til som blankt kobber	føttene var lik skinnende kobber som var glødet i en ovn
lyden av hans ord var som larmen av en stor menneskemengde	hans ord var som brusset av vannmasser
	i sin høyre hånd hadde han sju stjerner og av hans munn gikk det ut et tveegget skarpt sverd

Den symbolske død og oppstandelse

På samme måte som i kap. 8;18, da han fikk sitt tredje syn, gjennomgikk Daniel nå en symbolsk oppstandelse. Det var en bitter stund for ham, nesten 90 år: for han var fullt klar over sin egen dødelighet, og begynte å innse at han måtte dø før det Gudsrike som han så inderlig ventet på, ville bli opprettet. Denne gang var begivenheter i lignelsen utvidet til 6 deler, delt i 2 grupper på 3. Den første gruppen var negativ, den andre positiv, et eksempel på at det er en mulighet til liv etter døden, som vi også så i det forrige syn (9;24).

Den første gruppe består av 3 stigende faser som fører til død og illustrerer vår hjelpeløshet med vår menneskelige dødelighet:

- v.7: da Daniel fikk synet, falt det redsel over mennene som var sammen med ham. De flyktet, og etterlot ham hjelpeløs tilbake.
- v.8: synet av mannen fjernet all naturlig kraft og vitalitet hos Daniel. Han var forlatt i en tilstand av maktesløshet.
- v.9: mannens ord forårsaket at han falt sanseløs fremover i en dyp søvn, et symbol på døden.

Den andre gruppen består av 3 stigende faser som fører til liv. Dette viser at mennesket ikke kan frelse seg selv fra døden – det er Guds gjerning. Engelen mellomkomst var nødvendig for at Daniel fikk oppstandelse til liv.

- v.10-14: en engel rørte ved ham og hjalp ham opp, og han lå skjelvende på sine knær og hender. Han lyttet til engelen som fortalte at han ikke skulle frykte og at han var kommet til ham for å fortelle ham hva som skulle hende hans folk ved dagens ende.
- v.15-17: Daniel bøyd sitt ansikt mot jorden og var målløs. Hans lepper ble berørt og gjorde ham istand til å forklare sitt problem. Daniel følte seg uverdigg og var heller ikke tilstrekkelig sterk til å tale med en engel.
- v.18-19: Han som lignet et menneske rørte ved ham igjen og styrket ham. Han ble oppfordret til ikke å frykte for å bli sterk nok til å motta det budskap engelen var blitt sendt for å gi ham. Med denne guddommelige styrke og oppmuntring var Daniel rede til å motta den fjerde profeti.

Det var en engels berøring og hans ord som brakte liv av død, et forbilde for Jesu gjerning. Vi kan lese i evangeliene at berøring av Jesus helbredet ham som var spedalske (Matt.8;2-3) og at de ord han talte fører til liv (Joh.6;63). For disipler er engelens gjerning i dette kapittel en stor oppmuntring. Hans ord og handling er uttrykk for Jesu ånd. Les versene 10-19 om igjen og legg merke til den hjelpsomhet og støtte som ble gitt til en som strever med sin dødelige svakhet, som er Jesu personlighet og handlemåte: *"For vi har ikke en yppersteprest som ikke kan ha medlidenhet med oss i vår skrøpeligheit, men en som er prøvet i alt i likhet med oss, men uten synd. La oss derfor med frimodighet tre fram for nådens trone, for at vi kan få miskunn, og finne nåde til hjelp i rette tid"* (Heb.4;15-16).

Det som hendte i denne symbolske lignelse om oppstandelse var at Daniel ble forandret fra å være et dødelig menneske og ble gitt guddommelig natur (saml.

Profeten Daniels Bok

2.Peter 1;4). På en symbolsk måte krysset han det store skille mellom menneskelighet og engelens uforgjengelighet for å bli en del av guddommelig herlighet. Med denne ville han være istand til å innse at hans profetier måtte ha sammenheng med virkeligheten. Og at profetiene ikke handler om å gjøre denne nåværende verden til et bedre sted, heller ikke love menneskene litt forbedring, eller noe om å oppfordre Israel til å anstrenge seg ennå mere med å adlyde loven. Profetiene handlet om en grunnleggende forandring. Synd og død måtte fjernes: verden vil ikke bli fredelig før den blir regjert av Jesus Kristus og troende som er blitt gitt guddommelig natur. Mennesker i sin naturlige tilstand vil ikke få del i Guds hensikt, ikke engang gjennom lovlydighet, men bare de som gjennom tro underordner seg Jesu Kristi frelsesverk og bli en del av hans legeme, vil bli oppreist til evig liv i Guds rike.

Avslutning

Dette kapittel gir en fremstilling av den fjerde og siste åpenbaring, og danner en oppmuntrende avslutning på boken. Daniels profetier begynte med en billedstøtte av en mann med strålende glans, men som hadde føtter av leire. De slutter med synet av en mann som symboliserer Jesus Kristus i sin herlighet som en Frelser og Konge over hele jorden.

Boken begynner med at menneskenes rike hersker over Guds folk, og den avslutter med at Guds rike seirer og overtar herredømmet. Dette er den sannhet som ble åpenbart for Daniel. På slutten av hans lange og besvarlige pilgrimsferd blir han istand til å forstå den. Tilstrekkelig styrket, var denne gamle mann nå rede til å skrive den lengste og mest oppfattende av alle hans profetier, omsorgsfullt og redelig fortalt til oss i det neste kapittel.